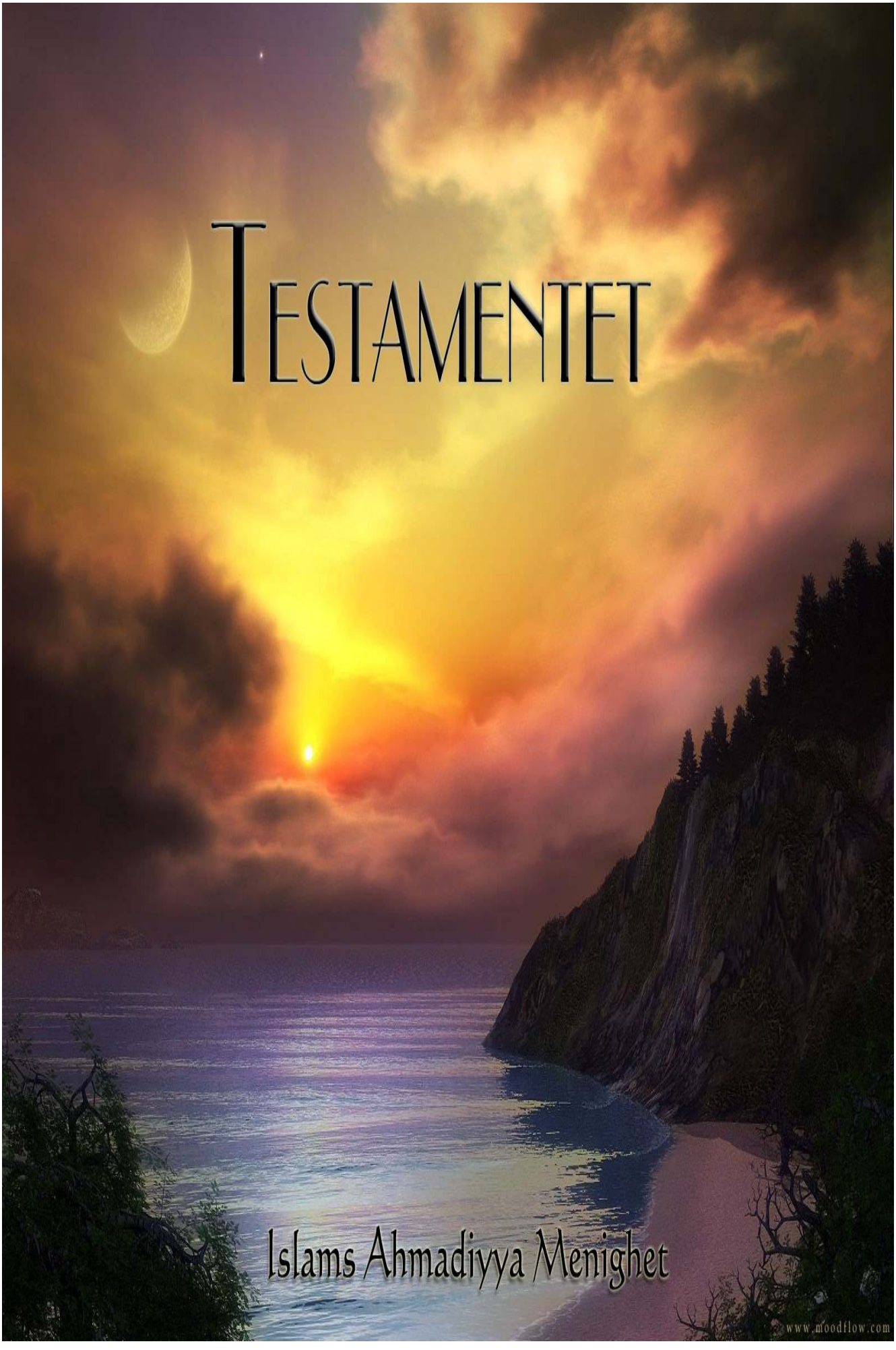
TESTAMENTET
Islams Ahmadiyya Menighet
www.moodflow.com

Åpenbaringen

"Sannelig, en Advarer kom til verden. Verden aksepterte ham ikke. Men Gud vil akseptere ham og vise hans sannhet med voldsomme tegn."

Testamentet

Av

Hadrat Mirza Ghulam Ahmad[as]
DEN UTLOVEDE MESSIAS OG MAHDI
Grunnleggeren av Islams Ahmadiyya-menighet

الوصيت

TESTAMENTET

(NORSK OVERSETTELSE AV `AL-WASIYYAT` [URDU])

Urduteksten først gang publisert i 1905.
Mange urduutgaver er publisert siden.

Publisert av:
Islams Ahmadiyya-menighet
Nor Moske
Frognerveien 53
0266 Oslo
Tlf: 22 44 71 88
Faks. 22 43 78 17
Hjemmeside: www.alislam.org

Trykket ved:

ISBN 978-82-90845-20-4

حکیم فضل دین کا

1

(وحی اللہ)

دنیا میں ایک نذیر آیا پر دنیا نے اُسکو قبول نہ کیا لیکن خدا اُسے قبول کریگا اور بڑے زور آور حملوں سے اُسکی سچائی ظاہر کر دے گا۔

بقیہ مطبوعہ وصیت الحکم ۲

جلد ۱۰ ص ۲ بعنوان

ضمیمہ متعلقہ رسالہ الوصیت

یہ رسالہ جسکا نام ہے

الوصیّۃ

کلامِ پاک

حضرت حجۃ اللہ مسیح موعود و مہدی معہود میرزا

غلام احمد علیہ الصلوٰۃ والسلام

قادیانی

باہتمام چودھری الہداد میگزین پریس میں حضرت اقدسؑ کی فرمائش سے

۲۴- دسمبر ۱۹۰۵ء کو طبع ہوا۔

Innhold:

1. **Om forfatteren**

2. **Forord**

3. **Testamentet**

4. **Appendiks**

5. **Referat av det første møtet til Madjlis Mu‘tamadin Sadr Andjuman Ahmadiyya**

6. **Index**

Om forfatteren:

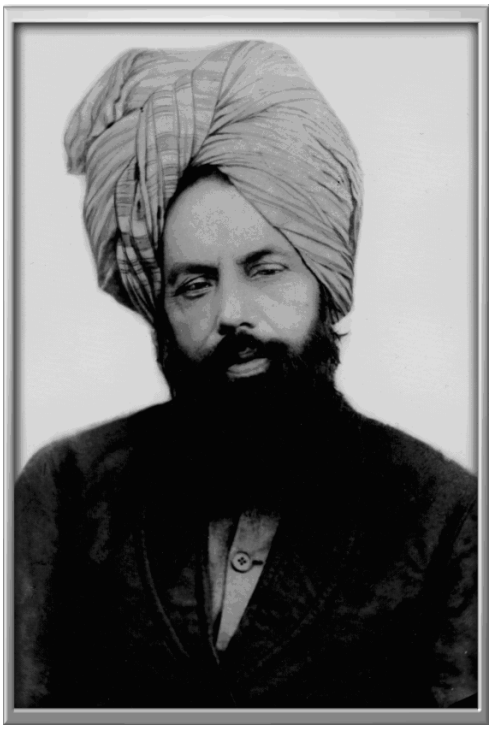

Født i Qadian (India) i år 1835, forble Hadrat Mirza Ghulam Ahmad, Den utlovede Messias og Mahdi[as1], fullstendig dedikert til studie av Den hellige Koranen og levde et liv preget av bønn og fromhet.
I en tid hvor Islam ble angrepet med feilaktige anklager fra alle hold, muslimenes skjebne var satt på spill, tro var i tilbakegang, og religion bare var noe overfladisk – påtok han seg ansvaret for å rettferdiggjøre og legge frem det sanne bildet av Islam. Med sine mange litterære verk, deriblant det banebrytende verket, Brahin-e-Ahmadiyya, foredrag, religiøse debatter etc. har han bevist at Islam er en levende religion. Den eneste troen som ved å praktiseres, gir mennesket et nært forhold til dets Skaper, og etablerer en forbindelse til Ham. Koranens lære, og loven kunngjort av Islam, var lagt til rette for mennesket slik at det kunne oppnå moralsk, intellektuell og åndelig fullkommenhet.

Han kunngjorde også at Gud hadde sendt ham som Den utlovede Messias og Mahdi[as], som det var blitt profetert om i Bibelen, Den hellige Koranen, og hadith.
I 1889 mottok han de første troskapsløfter- i dag er bevegelsen spredt til over 176 land verden over. Hans over 80 bøker er skrevet for det meste på urdu, mens noen få er på arabisk og persisk.

Etter sin bortgang i 1908 ble han etterfulgt av Hadrat Maulavi Nur-ud-din, Khalifatul Masih I[ra2]. Etter Khalifatul Masih I sin bortgang i 1914, ble Den utlovede Messias'[as] sønn, Hadrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmud Ahmad[ra] utvalgt som den andre kalif. Han forble i embetet i 52 år, og gikk bort i 1965. Han ble etterfulgt av sin eldste sønn, Hadrat Mirza Nasir Ahmad[rh3],

[1] As står for Alaihi s-salam, som betyr; "Fred være med ham". (Overs. anm.)
[2] Ra står for Radi Allahu anhu, som betyr; "måtte Allah være tilfreds med ham". (Overs. anm.)
[3] Rh står for Rahimahullahu Ta'ala, som betyr; "måtte den opphøyde Allah vise ham barmhjertighet". (Overs. anm.)

som således ble den tredje kalif. Han gikk bort i 1982, og ble etterfulgt av sin yngre bror, Hadrat Mirza Tahir Ahmad[rh], som var menighetens fjerde kalif, og som gikk bort den 19. april 2003.
Hadrat Mirza Masroor Ahmad[aba4] er menighetens nåværende kalif, altså den femte i rekken, og er tippoldebarn av Hadrat Mirza Ghulam Ahmad, Den utlovede Messias og Imam Mahdi[as]. Kalifen er menighetens overhode, og bærer tittelen Khalifatul Masih, som betyr Messias sin stedfortreder (kalif).

[4] Aba står for Ayyadahullahu Ta'ala binasrihi l-aziz, som betyr "må den opphøyde Allah hjelpe ham med Sin mektige støtte". (Overs. anm.)

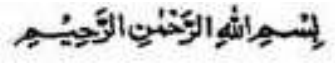

I Allahs Navn, den Nåderike, den Barmhjertige

Forord

Originalteksten til denne boken er på urdu. Den er oversatt både til engelsk og en rekke andre språk. Det var nødvendig å få oversatt denne boken til norsk, særlig med tanke på nykonverterte, og unge medlemmer av menigheten, som vil ha lettere for å forstå teksten på norsk. Et annet formål ved denne oversettelsen var å spre budskapet om dette nye systemet, grunnlagt av Den utlovede Messias[as] på best mulig vis. Oversettelsesarbeidet ble igangsatt etter anmodning fra vår femte kalif, Hadhrat Mirza Masroor Ahmad[aba].

Denne oversettelsen ble utført av tre søstre: Naeema Zartasht, Bushra Zartasht og Hibatur-rehman Zartasht. Syed Kamal Yousef sahib og Hamzah Ahmed Rajpoot sahib har korrekturlest teksten. Den lingvistiske delen av manuskriptet er gjennomgått av Noor Ahmad Truls Bølstad sahib.

Måtte Gud velsigne dem alle med Sine beste velsignelser, og måtte Gud akseptere og belønne deres bidrag med det beste. Amin. Måtte Gud hjelpe leserne med å forstå, akseptere og praktisere budskapet til Den utlovede Messias[as] . Amin.

Zartasht Munir Ahmad Khan
Nasjonal amir,
Islams Ahmadiyya-menighet Norge.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مُحَمَّدٍ
وَّ اٰلِهٖ وَ اَصْحَابِهٖ اَجْمَعِيْنَ ط[5]

Gud, Herren over all makt og ære, har gjennom gjentatte åpenbaringer opplyst meg om at min siste tid er nær. Disse åpenbaringene har jeg mottatt med en slik gjentagelse at det har oppskaket og rystet hele mitt vesen, og mitt hjerte er blitt gjort kaldt for dette livet. Derfor tenkte jeg at det ville være passende om jeg skrev ned noen gode råd til fordel for mine venner, og for alle dem som ønsker å dra nytte av mine ord.

Jeg vil begynne med å legge frem den edle åpenbaringen, som ved å forutsi min nært forestående død, motiverte meg til å utføre denne oppgaven. Og det er denne oppgaven som ble åpenbart på arabisk.
Åpenbaringen på urdu vil bli presentert senere i boka.

قَرُبَ اَجَلُكَ الْمُقَدَّرُ. وَلَا نُبْقِيْ لَكَ مِنَ الْمُخْزِيَاتِ ذِكْرًا.
قَلَّ مِيْعَادُ رَبِّكَ. وَلَا نُبْقِيْ لَكَ مِنَ الْمُخْزِيَاتِ شَيْئًا. وَ اِمَّا
نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ تَمُوْتُ وَ اَنَا رَاضٍ
مِّنْكَ. جَآءَ وَقْتُكَ وَ نُبْقِيْ لَكَ الْاٰيَاتِ بَاهِرَاتٍ. جَآءَ
وَقْتُكَ وَ نُبْقِيْ لَكَ الْاٰيَاتِ بَيِّنَاتٍ. قَرُبَ مَا تُوْعَدُوْنَ. وَ اَمَّا
بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ. اِنَّهٗ مَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ وَ يَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ
اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ.

(Oversettelse):

[5] I Allahs Navn, den mest Nåderike, den evige Barmhjertige. Vi lovpriser Ham og nedkaller velsignelser over Hans edle Sendebud. All lovprisning tilkommer alene Allah, verdenenes Herre. Og velsignelser og fred være med Hans Sendebud, Muhammad, og hans etterkommere og hans disipler. (Overs. anm.)

"Tiden for din bortgang er nær, og Vi vil slett ikke etterlate noe som kan bringe vanry over deg. Ifølge Guds bestemmelse har du få dager igjen. Vi vil fjerne og tilintetgjøre enhver form for klage som på noe vis kan forårsake din fornedrelse. Vi har visselig makt til å enten vise deg noen av Våre profetier angående dine fiender, eller la deg dø. Du vil dø i en tilstand da Jeg vil være tilfreds med deg. Vi vil alltid la klare tegn være tilgjengelige for omverdenen, som bevis på din sannhet. Det som er lovet, er nær. Forkynn folk om de velsignelser din Herre har skjenket deg. De som frykter Allah og er utholdende – Gud vil ikke la slike fromme menneskers gode gjerninger gå til spille."

Her er det viktig å ha i minne at når Gud sier; "Vi vil slett ikke etterlate noe som kan bringe vanry over deg", har det to meninger:

1) Alle beskyldninger publisert med kun ett formål: å føre meg i vanry, vil Vi (Gud) gjendrive og motbevise.

2) Anklagere som ikke avholder seg fra sin ondskap, og ikke slutter med nedsettende tale- disse vil fjernes fra verden, og med dem vil også deres avskyelige beskyldninger bli tilintetgjort.

Deretter talte Gud til meg om min bortgang på urdu:

''بہت تھوڑے دن رہ گئے ہیں۔ اُس دن سب پر اُداسی چھا جائیگی۔ یہ ہوگا۔ یہ ہوگا۔ یہ ہوگا۔ بعد
اِس کے تمہارا واقعہ ہوگا۔ تمام حوادث اور عجائباتِ قدرت دکھلانے کے بعد تمہارا حادثہ آئے گا''
[6]

Om "katastrofer" er jeg blitt fortalt følgende: Døden vil bre seg som et teppe over jorden. Det vil forekomme slike voldsomme jordskjelv at verden vil få en forsmak på Dommedagen. Jorden vil endevendes, og livet vil for mange bli en lidelse. De som da angrer, og vender seg bort fra synd, vil visselig bli velsignet med Guds nåde. Enhver profet har gitt budskap om denne tid, derfor er det bestemt at alt dette med sikkerhet vil inntreffe, men de som velger å rense sine hjerter og velger veien som fører til Guds glede - over dem skal det verken hvile frykt eller sorg. Gud henvendte Seg til meg og sa:

''تو میری طرف سے نذیر ہے میں نے تجھے بھیجا تا مجرم نیکوکاروں سے الگ
کئے جائیں'' اور فرمایا کہ ''دنیا میں ایک نذیر آیا پر دنیا نے اس کو قبول نہ کیا۔ لیکن
خدا اُسے قبول کرے گا اور بڑے زور آور حملوں سے اس کی سچائی ظاہر کر دیگا۔[7]

[6] "Svært få dager gjenstår. På den dag vil alle rammes av lengsel. Det skal skje. Det skal skje. Det skal skje. Og etter dette vil din hendelse finne sted. Etter at alle katastrofer har inntruffet, og merkelige naturfenomener har vist seg, vil din hendelse finne sted." (Overs. anm.)

[7] Hadde verden åpnet sine øyne, ville den ha innsett at jeg kom ved begynnelsen av århundret. Nærmere en fjerdedel av det fjortende århundre har nå passert. Like etter min proklamasjon forekom det, i samsvar med hadith, en solformørkelse og måneformørkelse. Dette i en og samme måned av ramadan. Landet ble rammet av en pest, mange jordskjelv har funnet sted og flere er i vente. Men akk! De som holdt denne verden kjær, nektet å akseptere meg. (Forfatteren)

میں تجھے اسقدر برکت دونگا کہ بادشاہ تیرے کپڑوں سے برکت ڈھونڈیں گے۔"[8]

Og Gud fortalte meg om et annet forestående jordskjelv som vil være meget voldsomt.

"پھر بہار آئی خدا کی بات پھر پوری ہوئی"[9]

Det betyr at et annet forferdelig jordskjelv vil finne sted, men de rettskafne vil bli beskyttet fra det. Tre inn blant de rettskafne og frykt Gud, så dere kan bli reddet. Frykt Gud i dag, så dere på denne dag vil være i en tilstand av fred fra frykten. Det er nødvendig at himmelen viser noen av sine tegn, og jorden bretter ut noe av sitt indre, men de gudfryktige vil visselig bli reddet.

Guds Ord forteller meg at mange katastrofer vil finne sted. Jorden vil rammes av tragedier. Noen i min livstid, andre etter min bortgang. Og Han vil skjenke denne menigheten[10] fremgang, noe ved min hånd, og noe senere. Dette er Guds handlemåte, og slik har det vært helt siden Han skapte menneskeheten på jorden. Han hjelper sine profeter og sendebud, og skjenker dem fullkommen seier, slik Han selv lover i Den hellige Koranen:

كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَاوَ رُسُلِیْ [11]

"Seier" kan i denne sammenhengen forklares som følgende: Alle profeter og Guds sendebud har sitt høyeste ønske om å etablere Guds *Hudjat*[12] på jorden, på en slik måte at ingen kan motstå den. Gud manifesterer også deres sannferdighet gjennom klare og tydelige tegn. Gjennom deres hånd legger Gud spiren for sannferdigheten, som de ønsket å spre i verden, men Han lar dem ikke helt fullføre misjonen.

I stedet lar Han dem dø på et slikt tidspunkt at det virker som om de har feilet i sitt oppdrag. Dette gir fienden mulighet til å håne og spotte dem, men når bespottelsen tar slutt, manifesterer Gud Sin hånds andre kraft. Han skaper Selv slike omstendigheter som leder til fullkommengjørelse av det tilsynelatende delvis oppnådde målet.

Kort sagt: Gud manifesterer to typer av Sin kraft:

1) Første gang manifesterer Han Sin hånds kraft gjennom profetenes hender.

[8] "Du er en advarer, sendt av Meg. Visselig sendte Jeg deg for at det kan skilles mellom de syndige og de rettskafne."
Og Han sa videre: "Sannelig, en advarer kom til verden. Verden aksepterte ham ikke. Men Gud vil akseptere ham og vise hans sannhet med voldsomme tegn. Jeg vil velsigne deg i en så stor grad at konger vil søke velsignelse fra dine klær." (Overs. anm.)
[9] "Nok en gang kom våren – igjen gikk Guds Ord i oppfyllelse." (Overs. anm.)
[10] Menigheten som Den utlovede Messias[as] grunnla: Islams Ahmadiyya-menighet. (Overs. anm.)
[11] "Allah har foreskrevet: Jeg vil visselig seire, Jeg og Mine sendebud." (Forfatteren)
(Den hellige Koranen, sura Al-Mudjàdilah 58:22).
[12] Hudjat: betyr et argument, som her betyr Guds vilje eller hensikt. (Overs. anm.)

2) Andre gangen etter profetens bortgang, når de troende blir utsatt for en vanskelig tid. Fienden er på sitt sterkeste og begynner å tro at profeten har feilet katastrofalt i sin misjon. De begynner å innbille seg at menigheten nå vil oppløses. Til og med menighetens medlemmer blir fortvilte, som om deres ryggrad er brukket. Noen uheldige tar veien til frafall. Da viser Gud for annen gang Sin mektige kraft, og redder den ustabile menigheten. Den som viser utholdenhet helt til siste øyeblikk, vil derfor visselig bevitne Guds mirakel.

Dette var tilfellet under Hadrat Abu Bakrs[ra] tid, da Den hellige Profetens[sa][13] bortgang syntes å komme ubeleilig. Mange uvitende beduiner tydde til frafall, og disiplene til Den hellige Profeten[sa] var fortært av sorg. Da reiste Gud Hadrat Abu Bakr [ra], og gjennom ham manifesterte Gud Sin kraft. Islam, som da var nær tilintetgjørelse, ble reddet, og det løftet ble oppfylt som Han har gitt til de troende i Koranen:

وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِى ارْتَضٰى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِّنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا [14]

Dette hendte også i Moses'[as] tid. Han døde mens israelittene ennå var under reisen fra Egypt til Kanaan, og nådde ikke frem til målet. Israelittene var i sorg. Toraen beretter at israelittene sørget i førti dager[15] over Moses[as] bortgang. Slik var også tilfelle med Jesus[as]. Hans korsfestelse førte til splittelse blant disiplene, og en av dem endte til og med opp som en frafallen.

Så, mine kjære!
Det er *Sunnatullah*[16] at Gud alltid viser to manifestasjoner av Sine krefter, slik at Han kan sette en stopper for fiendens to falske gleder. Det er umulig at Han forandrer Sin evige praksis. Vær derfor ikke bedrøvet over det jeg beretter til dere, og la ikke deres hjerter rammes av bekymring. For det er viktig at dere også skal være vitne til den andre guddommelige manifestasjonen (Qudrat-e-Sàniya) - og dens komme er bedre for dere, for den vil vare evig. Og den vil vare helt inntil Dommens dag. Den andre guddommelige manifestasjon kan ikke komme før etter min død. Når jeg forlater dere, vil Gud velsigne dere med Sin andre guddommelige manifestasjon, og den vil være med dere for alltid. Dette har Gud gitt løfte om, som også har blitt gjengitt i boka "Brahin-e-Ahmadiyya"[17]. Dette løftet er slett ikke rettet til meg personlig, men det er blitt gitt dere. Gud har sagt: "Den menigheten som følger deg, vil Jeg visselig velsigne med seier fremfor alle andre helt til Dommens dag."

Det er derfor nødvendig at dere får oppleve min bortgang, for da kan dagen for Guds evige løfte inntreffe. Vår Gud står visselig ved Sitt ord. Han er trofast og sannferdig. Han vil med sikkerhet vise dere alt Han har lovet. Sannelig, disse er denne verdens siste dager, og mange

---

[13] Sa står for Sallallahu alaihi wa sallam, som betyr: "Må Allahs velsignelser og fred være med ham". (Overs. anm.)
[14] Oversettelsen av verset: " ...Han vil sannelig for dem grunnfeste deres religion, som Han har utvalgt for dem, og Han vil sannelig skjenke dem sikkerhet og fred etter deres frykt." (Den hellige Koranen, sura An-Nur 24:56) (Overs. anm.)
[15] 5. Mosebok, kapittel 34, vers 8.
NB: I noen utgaver nevnes det tretti istedenfor førti. (Overs anm.)
[16] Den guddommelige handlemåte. (Overs. anm.)
[17] Den utlovede Messias'[as] første bok, som ble publisert i fire separate deler i år 1880, 1882 og 1884. (Overs. anm.)

katastrofer er forutbestemt til å inntreffe, likevel vil verden bestå inntil alt det som Gud har gitt beskjed om, har gått i oppfyllelse.

Jeg kom fra Gud som en manifestasjon av Hans kraft, og jeg er en inkarnasjon av Guds kraft. Det vil komme andre etter meg, som vil være manifestasjon av (Guds) andre kraft. Så gå derfor sammen i bønn og vent på den "andre manifestasjonen". I hvert eneste land bør enhver menighet[18] av fromme mennesker gå sammen i fellesbønn, slik at den andre manifestasjonen stiger ned fra himmelen og viser dere hvor mektig deres Gud er.
Anse din død som nær, for hva vet vel du om når den vil inntreffe. Etter min bortgang, la de fromme og oppriktige medlemmer av menigheten ta imot Ba'iat[19] i mitt navn.[20]
Det er Guds ønske å trekke de sjelene som besitter en from natur, bosatt i forskjellige bebyggelser, i Europa eller Asia – til Guds enhet, og deretter bringe dem sammen til den ene og sanne troen. Det er Guds hensikt å samle Sine tjenere under en religion, og jeg er blitt sendt til denne verden for å gjennomføre dette målet. Så streb etter dette målet, men gjennom mildhet, høy moral og bønn. Samarbeid som en enhet etter min død, - helt inntil den tid da Gud reiser iblant dere et menneske fylt med Den hellige Ånd[21].

Det er viktig at dere viser medfølelse overfor andre og renser deres sjeler, slik at også dere kan dele egenskapene til Den hellige Ånd. Husk at uten Den hellige Ånd kan sann gudsfryktighet ikke oppnås. Gjør ende på det verdslige begjæret i deres indre, og bli gudfryktige. Det er den smaleste og vanskeligste stien. La deg ikke lokkes av de jordiske gleder, for de fører deg bare bort fra Gud. Lev et strevsomt liv for Guds skyld alene. Den lidelsen som behager Gud, er bedre enn den gleden som mishager Ham. Det nederlaget som behager Gud, er bedre enn den seier som fører til Hans mishag. Gi slipp på den kjærligheten som trekker dere nærmere mot Guds vrede. Hvis dere kommer til Ham med et rent hjerte, vil Han hjelpe dere på alle mulige måter, og ingen fiende vil kunne gjøre dere noe ondt.

Det er umulig å vinne Guds velbehag så lenge dere ikke selv er villige til å gi avkall på deres eget velbehag, egne fornøyelser, ære, rikdom, deres egne liv, og så lenge dere ikke er villige til å møte slike vanskeligheter på Hans vei, som stiller dere ansikt til ansikt med døden. Men om dere er villige til å møte vanskeligheter for Guds skyld, vil dere bli som et kjært barn beskyttet i Guds fang. Dere vil bli skjenket det samme som de fromme før dere. Dere vil bli beæret med enhver velsignelse, men det er bare få mennesker som er slik. Gud har fortalt meg at gudfryktighet er et slikt tre som bør plantes i ens hjerte. Det vannet som gir næring til gudfryktighet, er også med på å få enhver hage til å blomstre. Gudfryktighet er en rot; visner den, så er alt annet verdiløst. Vokser den derimot, gror også alt det andre. Hva for noe godt kan vel et menneske pådra seg, om han på den ene siden hevder at han søker Gud, men på den andre siden ikke tar steget for å finne Ham?

Hør, jeg kan med sikkerhet fortelle deg at det mennesket hvis åndelige liv er forpestet med verdslighet, visselig er ruinert. Helvete står meget nær det mennesket, hvis avgjørelse ikke

[18] De som tilhører Den utlovede Messias[as] sin menighet. (Overs. an.)
[19] Troskapsløfte. (Overs. anm.)
[20] Slike personer vil bli utvalgt på basis av et valg foretatt av de troende. Hvis førti troende blir enige om en person, vil han være berettiget til å ta i mot ba'iat i mitt navn. En slik person bør være et forbilde for de andre. Gud har fortalt meg at: "Jeg vil for din menighet oppreise en fra ditt eget avkom, og Jeg vil utmerke ham i nærhet (til Meg) og åpenbaring, og gjennom ham vil sannheten spre seg og mange vil akseptere sannheten." Så vent på disse dager. Husk at en slik person kan bare bli anerkjent i tidens fylde. Før denne tid kan han fremtre som et ubetydelig menneske. Eller han kan - ut ifra misoppfatninger – virke klanderverdig. Slik som et perfekt menneske tidligere bare var en sæddråpe eller en klump blod i sin mors mage. (Forfatteren)
[21] Ruhul Qudus. (Overs. anm.)

helt og holdent preges av full hengivenhet til Gud - men noen av hans intensjoner er for Gud, mens andre er verdslige. Så hvis dine intensjoner bærer det minste preg av verdslighet, vil din tilbedelse være forgjeves. For i det tilfellet, tilber du ikke Gud, men Satan. Forvent ikke at Gud skal komme til din redning, i en slik tilstand, for i en slik tilstand er du intet annet enn et verdslig kryp, og om få dager vil du bli tilintetgjort, slik som et krypdyr. Gud vil ikke være med deg. Det vil faktisk behage Ham å sørge for din tilintetgjørelse, men om du lar ditt ego forsvinne fullstendig, vil du sannelig komme til syne hos Gud og Gud vil være med deg. Hjemmet du bor i vil være et velsignet hjem, og Guds barmhjertighet vil stige ned over veggene som omgir din bolig. Selv den by hvor et slikt menneske bor, vil være velsignet.

Om ditt liv og din død, hver eneste av dine bevegelser, din vennlighet og din vrede utelukkende blir for Gud alene, og hvis du i enhver vanskelig tid og nød ikke setter Gud på prøve, eller bryter ditt forhold til Ham, men i stedet beveger deg nærmere Ham, så kan jeg med sikkerhet fortelle deg at du vil være å regne blant et spesielt folk av Gud.

Akkurat som jeg, er også dere mennesker, og min Gud og deres Gud er den samme. Så sløs ikke bort deres fromme evner. Hvis dere vender dere mot Gud i full hengivenhet, så sier jeg til dere i samsvar med Guds ønske at dere visselig vil bli å regne blant Hans utvalgte folk. La Guds storhet synke dypt inn i deres hjerte. Erklær Hans enhet, ikke bare med tungen, men også gjennom gjerninger, så Han gjennom Sine handlinger kan vise dere Sin kjærlighet og velsignelse. Bær ikke nag til noen, og vis ekte medlidenhet overfor all skapninger. Tre i enhver retning av dydens sti. Hva vet man, kanskje en av dem kan føre dere til Hans anerkjennelse?

Dere får gledelig budskap om at veien til å oppnå Guds nærhet ligger åpen foran dere. Ethvert folk elsker denne verden, og ingen bryr seg om det som vil vinne Guds velbehag. Det er en gyllen sjanse for de som ønsker å gi alt for å tre inn i denne porten. La dem vise sin verdi, og slik vinne unike guddommelige velsignelser.

Tenk ikke et øyeblikk at Gud vil la dere gå til spille. Dere er et frø av Gud som er sådd i jorden. Således, erklærer Gud, vil dette frøet spire og gro og vil forgrene seg ut i alle retninger - og vil bli et mektig tre. Så velsignet er de som har tro på Guds ord, og ikke frykter de mellomliggende prøvelser. For prøvelser må komme, slik at Gud kan skjelne mellom hvem av dere som er sanne i sin Ba'iat, og hvem av dere som er falske. Den som snubler ved hvilken som helst prøvelse, vil ikke skade Gud det minste, og hans onde skjebne vil til sist lede ham til helvete.

Det hadde vært bedre for ham om han aldri var blitt født. Alle de som forblir trofaste til slutt, disse vil bli stilt overfor store ulykker og gå gjennom perioder med stor rystelse, og de vil bli utsatt for hån og bli utledd av nasjoner. Verden vil behandle dem med den ytterste forakt. Det er nettopp disse som vil reise seg seirende til slutt, og velsignelsenes porter vil bli slått opp for dem.

Gud henvendte seg til meg og sa at jeg skulle gjøre det klart for mine tilhengere at slike mennesker som tror, og hvis tro ikke har noe spor av verdslige motiver, og heller ikke er skjemmet av hyklerskhet eller feighet, deres tro er den som aldri feiler i å adlyde kravene til lydighet på alle nivåer. Det er slike mennesker som er høyest elsket av Gud, og Gud sier om dem at det er nettopp disse som med sikkert fotfeste trår på Guds vei.

Å dere som lytter, lytt!
Hva er det Gud krever av dere? Bare det at dere blir Hans og Hans alene, og ikke setter noen ved Hans side, verken i himmelen eller på jorden. Vår Gud er den Gud som lever også i dag, slik Han var i live før. Han taler i dag, slik Han tidligere talte. Han lytter i dag, slik Han tidligere lyttet. Å tenke at Han bare lytter, men ikke taler, i vår tidsalder, er en forfengelig tro.

Sannelig, Han både lytter og taler. Alle Hans egenskaper er evinnelige og evigvarende. Ingen av Hans egenskaper har noen ganger vært avsatt, og det vil de heller aldri bli. Han er det samme enestående Vesen som ikke har noen like; Han har verken sønn eller hustru. Ingen kan måle seg med Hans enestående egenskaper, og ingen er Hans jevnbyrdige. Ingen deler Hans opphøyede attributter. Det er ingen mangel ved Hans kraft.
Han er nær - allikevel langt borte, men langt borte og allikevel nær. Han åpenbarer Seg til dem som har åndelige visuelle opplevelser, eksempelvis i form av visjoner, men Han har ingen kropp, heller ingen form. Således er Han opphøyd over alt og alle, men det kan ikke sies at det også finnes noen under Ham. Han er på *Arsh*[22], men ingen kan si at Han ikke er å finne på jorden. Han er kjernen til alle fullkomne egenskaper. Alle sanne attributter har sitt utspring i Ham. Han er kilden til alle gode egenskaper. Og i Ham finnes all styrke. Han er kjernen til all nåde. Alt vender tilbake til Ham. Han er Herren over alle land, og er pryd for enhver fullkommenhet. Han er fri for enhver svakhet og mangel.

Han er unik i Sin rett til å bli tilbedt av alle som oppholder seg på jorden og himmelen. Intet er umulig for Ham. Enhver sjel og dens potensialer, og enhver partikkel og dens energi - intet kan komme til syne uten Hans virksomhet.
Ingenting kan åpenbares uten Ham, og Han manifesterer seg selv gjennom Sin kraft, Sin makt, og Sine tegn – og det er ved disse midler vi kan nå Ham. Han åpenbarer seg for de rettvise, og viser dem Sin styrke – det er slik Han kan bli gjenkjent og vi få mulighet til å kjenne de veier som fører til Hans velbehag. Han ser uten fysiske øyne, lytter uten fysiske ører, og taler uten fysisk tunge.

Likeledes skaper Han eksistens ut ifra intet. Således er det også med drømmene våre, der Han viser det ikke-eksisterende som om det er en virkelighet. Hvor Gud frembringer en hel verden uten at den består av et fysisk materiale. Sannelig, dette er visselig Allahs verk. Uvitende er han som benekter Guds allmakt. Blind er han som ikke innser dybden av Hans kraft.

Han kan, og utfører alt – uten å bryte Sin guddommelige fastsatte lov og Sitt ord. Han er Den Ene og alene i Sitt vesen, Sine attributter, Sine gjerninger og Sine krefter. Alle dører som fører til Ham er lukket, bortsett fra én - den er blitt åpnet av Den hellige Koranen. Det er ikke lenger nødvendig å følge de tidligere profeter og deres respektive skrifter hver for seg, da Den hellige Profeten Muhammads[sa] profetdømme omfavner alle trosretninger under ett, og overgår alle disse – derfor er alle andre veier stengt. Alle sannheter som fører til Gud, finnes i Koranens lære. Ingen ny sannhet vil åpenbares etter den; heller ikke har det vært noen annen sannhet før den, som den ikke allerede omfatter. Herav er alle tidligere profetdømmer forseglet med Profeten Muhammads[sa] profetdømme, og slik bør det være, da enhver begynnelse må ha en slutt.

Profetdømmet til Den hellige Profeten[sa] var eksemplarisk, da han brakte med seg flere velsignelser enn noen annet sendebud. Den enkleste veien til Gud kan oppnås ved å følge

[22] Arsh er der hvor kun Allahs transcendentale attributter er manifestert, og er langt vekk fra alt det skapte. (Overs. anm.)

dette profetdømmet. Og ved å følge det, velsignes man med Guds kjærlighet og oppnår guddommelig forbindelse, slik de før oss er blitt velsignet. En fullkommen tilhenger av denne læren kan ikke kalles en profet, da det ville være å krenke Den hellige Profetens[sa] fullkomne profetdømme. I stedet er det forsvarlig å bruke begge betegnelsene sammen, etterfølger (ummati) og profet (nabi), om en slik tilhenger, da de to ordene som et samlet begrep ikke utgjør noen krenkelse av Den hellige Profetens[sa] profetdømme. Tvert imot kaster det glans over Den hellige Profetens[sa] navn og ære.[23]
For når den guddommelige åpenbarelse når det høyeste stadiet av det perfekte, både i kvalitet og kvantitet – og sjelen er fri for enhver urenhet og mangel, så vel som den besitter en fullstendig forståelse av det Usette; så kan det med andre ord kalles: "profetdømme" – hvilket alle profeter er enige om.

Tilhengere av Den hellige Profeten[sa] har blitt beskrevet som:

كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ[24]

De er også blitt lært bønnen:

اِهْدِ نَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ[25]

Det kan ikke være at en slik menighet, som er beskrevet med disse ord, og er blitt lært den ovenfornevnte bønnen, kan være frarøvet det høyeste stadiet av fromhet. Hvis dette er tilfellet, vil Profeten Muhammads[sa] umma[26] bli ansett som ufullstendig og mangelfull, med etterfølgere som vandrer i blinde. Ikke minst setter det Den hellige Profetens sjenerøsitet (Quwwat-e-Fidan), i skyggen og det gjør at hans evne til å rense sine etterfølgeres hjerter (Quwwat-e-Qudsiya) kan virke svak og ufullstendig. I tillegg til dette vil den bønnen som muslimene er blitt oppfordret til å resitere i de fem daglige bønnene, være helt meningsløs. På den andre siden, hvis det hadde vært mulig for et menneske å oppnå status som profet, uten å følge lyset til profetdømmet til Den hellige Profetens[sa], så hadde betegnelsen Profetenes Segl (Khatm-e- Nabuwwat) vært uten noen betydning. Så, for å unngå disse to farene, beæret Allah noen etterfølgere hvis kjærlighet til Den hellige Profeten[sa] var størst – med en perfekt, ren og hellig forbindelse til den opphøyde Gud, hvor de ble skjenket perfekt og fullkommen åpenbaring fra Gud. Det var ingen barrierer mellom dem og deres Profet. De oppnådde på den ene side en slik fortreffelighet og perfeksjon i sin hengivenhet til Den hellige Profeten[sa] at de fullstendig utslettet seg selv i ham, slik at deres vesen ikke forble deres, men gjennom dem reflektertes Hadrat Muhammads[sa] vesen, og på den andre side ble de, på lik linje med profeter før dem, skjenket perfekt og fullkommen åpenbaring fra Gud.

Det er slik enkelte individer, til tross for å være etterfølgere, har gjort seg verdige til profettittelen. Et slikt profetdømme er ikke uavhengig av profetdømmet til Den hellige Profeten Muhammad[sa]. Hvis vi betrakter det nøye, ser vi at det ikke er annet enn

[23] Til tross for dette er det viktig å påpeke at døren for et nytt lovbringende profetdømme ble lukket etter Den hellige Profeten Muhammad, Allahs velsignelse og fred være med ham, sitt profetdømme. Og slik er det også med Den hellige Koranen; det vil ikke åpenbares noe nytt guddommelig skrift som erstatter, endrer eller annullerer Koranens lære. (Forfatteren)
[24] "Dere er den beste menighet som er frembrakt for menneskeheten."
(Den hellige Koranen, sura Al-e-'Imran 3:111). (Overs. anm.)
[25] " ...,led oss på den rette vei, veien til dem Du har vist Din nåde."
(Den hellige Koranen, sura Al-Fatihah 1:6-7). (Overs. anm.)
[26] Med Umma menes Profetens[sa] menighet, altså muslimene.

profetdømmet til Muhammad[sa] skjenket i en ny glans. Dette er hva Den hellige Profeten[sa] skal ha sagt om Den utlovede Messias. Han sa:

نَبِيُّ اللّٰه. وَ اِمَامُكُمْ مِنْكُمْ[27]

Altså: Han vil være en profet, og en etterfølger.
Derfor kan ingen utenforstående oppnå denne fremstående posisjon. Velsignet er den som innser dette og redder seg selv fra å gå under.

Gud lot Jesus[as] møte døden slik det følgende klare og tydelige verset i Koranen bevitner:

فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِيْ كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيْبَ عَلَيْهِمْ[28]

Det betyr at på Dommens dag vil Gud spørre Jesus [as] om han beordret sine etterfølgere til å tilbe ham og hans mor? Han vil svare: ” Så lenge jeg var blant dem, var jeg vitne over dem, og deres vokter. Etter at Du lot meg møte døden, ante jeg intet om hvorledes de ville fare vill.”

De som vil, kan oversette verset فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِيْ med denne betydning ”etter at Du lot meg dø”. Eller man kan, på grunn av sin stahet, holde fast ved den gale oppfatningen at det betyr ” etter at Du oppreiste meg med mitt fysiske legeme til himmelen”.

Uansett beviser verset at Jesus [as] ikke vil vende tilbake til jorden. For om han vender tilbake før Dommens dag og tilintetgjør korset, vil han som et Sendebud fra Gud ikke kunne ytre en slik løgn til sin Herre. Hvordan vil han være i stand til å si: ” Jeg visste ikke at mine ledsagere, etter min død, ville fare vill og ta meg og min mor som guder.” En mann som vender tilbake til denne verden, lever her i førti år og går til strid mot de kristne - og han er Guds profet, hvordan kan han fortelle en slik forkastelig løgn: "Jeg vet intet om hva de gjorde."?[29]

Dette verset umuliggjør Jesu[as] tilbakekomst. Hvis han skulle vende tilbake, ville han bli ansett som en løgner. Om nå noen allikevel tror at han lever i Himmelen med sitt fysiske legeme og ikke vil vende tilbake til jorden, slik det bekreftes av det foregående verset, reises da spørsmålet om hvorvidt han vil dø i Himmelen, og om det er der han vil gravlegges?

Nei, for verset فِيْهَا تَمُوْتُوْنَ[30] avkrefter dette. Det beviser at Jesus ikke for opp til Himmelen i sitt fysiske legeme, men døde på jorden - så når Guds Bok avgir en slik klar kjennelse, vil det ikke da være en synd å motsi den?

Om jeg ikke hadde kommet, ville slike *idjtihad-feil*[31] av religionen blitt tilgitt. Men nå som jeg er blitt sendt av Gud, og Koranens sanne mening er blitt klargjort, vil det være urettmessig å likevel holde fast ved disse feilaktige tolkninger.

---

[27] Sahih Muslim hadith-samling. (Overs. anm.)
[28] ” ... etter at Du lot meg dø, er Du vokter over dem...”
(Den hellige Koranen, Al-Ma’idah 5:118). (Overs. anm.)
[29] Tanken om en slik fysisk tilbakekomst av Jesus[as], hvor han vil være på jorden i førti år, og kjempe mot de kristne, er vanlig blant de muslimene som ikke tilhører Ahmadiyya-menigheten. (Overs. anm.)
[30] ”... der skal dere dø.”
(Den hellige Koranen, Al-A‘ràf 7:26). (Overs. anm.)

Gud har vist Sine tegn til fordel for meg på jorden så vel som i himmelen. Mer enn en fjerdedel av dette århundre er passert, tusener av tegn er blitt manifestert, og jorden har nådd sitt syvende millennium. Hva slags hardhjertethet er det da som fører til at sannheten ennå ikke kan aksepteres?

Vær oppmerksom! Jeg kunngjør med en høy røst at Guds tegn ennå ikke er kommet til ende. Jeg ble advart om jordskjelvet lenge før det inntraff den fjerde april 1905. Så meddelte Gud meg også at et annet katastrofalt jordskjelv vil finne sted i løpet av våren. Det vil finne sted om våren, men jeg vet ikke om det vil skje i vårens begynnelse, når de første trærne vil blomstre, midt i sesongen, eller på slutten av den. Åpenbaringen er som følger:

"پھر بہار آئی خدا کی بات پھر پوری ہوئی"[32]

Slik det første jordskjelvet fant sted om våren, har Gud gitt beskjed om også det andre vil inntreffe om våren. Enkelte trær begynner å blomstre allerede i slutten av januar, derfor vil fryktens dager være fra januar måned til slutten av mai måned.[33]

Og Gud sa: زَلْزَلَةُ السَّاعَةِ altså: "Jordskjelvet vil være en forsmak på Dommens Dag."

Og deretter sa Han: لَكَ نُرِىْ اٰيٰتٍ وَّ نَهْدِمُ مَا يَعْمُرُوْنَ[34]; "Vi vil vise tegn i din favør, og tilintetgjøre ethvert byggverk som konstrueres."
Videre sa Han:

"بھونچال آیا اور شدت سے آیا زمین تہ و بالا کر دی"[35]

Med andre ord: Et jordskjelv vil inntreffe, som vil endevende en del av jorden, slik det også skjedde på Lots [as] tid.

Og så sa Han:

اِنِّیْ مَعَ الْاَفْوَاجِ اٰتِیْکَ بَغْتَةً

Altså: "Jeg vil komme listende med min hær. Ingen vil vite når det vil skje." På Lots[as] tid var heller ingen klar over det truende jordskjelvet, før hele byen plutselig var endevendt. De drakk, spiste og moret seg, da grunnen under dem plutselig ble snudd opp-ned. Gud sier at det

---

[31] Idjtihad brukes i den islamske terminologien om noe man kommer fram til på bakgrunn av egne tolkninger, når man ikke finner klare svar i Koranen eller hadith.

[32] "Igjen kom våren. Atter en gang gikk Guds ord i oppfyllelse." (Overs. anm.)

[33] Jeg vet ikke hvorvidt det med våren refereres til den kommende våren, som begynner etter denne vinteren, eller om oppfyllelsen av åpenbaringen vil finne sted i vårparten av et annet år. Uansett befester Guds ord at oppfyllelsen skal inntreffe om våren, enten det er nå til våren eller i fremtiden. Gud har fortalt meg at Han vil ankomme lik en som kommer listende i nattens mørke.
(Forfatteren)

[34] En annen åpenbaring angående dette er: تیرے لئے میرا نام چمکا:
"For deg ble Mitt navn forherliget." (Forfatteren)

[35] "Et jordskjelv kom med slik en voldsomhet. Jorden ble endevendt." (Overs. anm.)

samme vil hende her, da alle grenser for synd har nådd det ytterste punkt, og menneskets kjærlighet til denne verden er blitt uslukkelig, og veier som fører til Gud blir sett på med forakt. Deretter sa Han: "زندگیوں کا خاتمہ"[36]. Han henvendte seg til meg og sa:

قَالَ رَبُّكَ اِنَّهٗ نَازِلٌ مِّنَ السَّمَآءِ مَا يُرْضِيْكَ رَحْمَةً مِّنَّا وَ كَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا

Altså: " Din Herre kunngjør at en befaling som vil glede deg, vil bli sendt ned fra Himmelen. Det er en nåde fra Oss. Det er noe som er forutbestemt, helt fra begynnelsen av."

Det er vesentlig at Himmelen vil holde det tilbake – inntil profetien er offentliggjort i de ulike land og til de ulike folk. Hvem er det da som vil tro på våre kunngjøringer og være blant de lykkelige?

Husk at denne erklæringen ikke er lagt frem med den hensikt å spre redsel og angst. Snarere er denne lagt frem for å forhindre fremtidig engstelse, så ingen vil være uvitende og derfor bli tilintetgjort. Alle handlinger er forbundet med de hensikter som ligger bak dem. Vår hensikt er ikke å påføre smerte, men å forhindre lidelse. Den som angrer, vil bli reddet fra Guds straff. Men for den fortapte derimot – den som ikke angrer, den som ikke unngår forsamlinger der hån og latterliggjøring er hovedformålet, den som ikke skyr ondskap og synd – for ham er Ødeleggelsens Dag nær. Dette fordi hans uforskammethet er årsaken til Guds vrede.

Slik jeg har understreket det tidligere, er det verdt å bemerke her at Gud har fortalt meg om min forestående bortgang ved å si:

"بہت تھوڑے دن رہ گئے ہیں"[37]

Videre sier Han:

"تمام حوادث اور عجائبات قدرت دکھلانے کے بعد تمہارا حادثہ آئیگا"۔[38]

Dette viser klart at før min bortgang vil verden støte på noen prøvelser, og noen himmelske tegn vil vise seg – slik at verden kan bli forberedt på en omveltning, og etter denne omveltningen vil min bortgang inntreffe.

Jeg ble vist et sted som skulle bli min gravlund. Jeg så en engel måle et jordstykke. Han kom frem til en bestemt plass og fortalte meg: " Dette er din gravplass." Så ble jeg vist en grav som skinte mer enn sølv, og jorden der var av sølv. Det ble sagt til meg: "Dette er din grav." Jeg ble vist et sted som ble kalt *Bahishti Maqbarah*[39]. Jeg ble fortalt at denne gravlunden besto av graver tilhørende de fromme av menigheten betegnet som "himmelske". Siden den gang har jeg vært opptatt av at menigheten kjøper et jordstykke som kan brukes som gravlund – men da ethvert passende jordområde krever en stor sum penger, er dette formålet blitt utsatt i en lang periode. Nå, etter vår venn Maulawi Abdul Karims bortgang, og når jeg tar i betraktning de hyppige guddommelige åpenbaringer om min død, anser jeg det som hensiktmessig at det snarest forberedes en gravlund.

[36] "Slutten på liv." (Overs. anm.)
[37] "Svært få dager gjenstår." (Overs. anm.)
[38] "Etter at alle de hendelser har forekommet, og de himmelske tegn har vist seg - vil din hendelse finne sted." (Overs. anm.)
[39] Himmelsk gravlund. (Overs. anm.)

Til dette formålet donerer jeg et stykke av min jord, som grenser til vår hage og er verdt ikke mindre enn ett tusen rupier. Jeg ber at Gud måtte velsigne det og gjøre det til en himmelsk gravlund. Måtte det være et hvilested for de medlemmer av menigheten hvis hjerter er rene, de som visselig prioriterer troen framfor de verdslige ting, de som ikke er besatt av kjærlighet til denne verden, men i stedet hengir seg helt og holdent til sin Gud; deres liv er viet kun til Gud, og forårsaker en from endring i dem selv på lik linje med disiplene til Den hellige Profeten[sa], som var eksemplariske i sin lojalitet og sannferdighet. Amen, å verdenenes Herre.

Jeg ber igjen: Å min mektige Gud, gjør denne jorden til en gravplass for de av min menighets medlemmer hvis hjerter er rene, som sannelig har viet seg til Deg. De – hvis virksomhet ikke er forgiftet av det verdslige begjær. Amin, å verdenenes Herre.

Og jeg ber for tredje gang: Å, min allmektige, edle Herre! Å, den tilgivende og nåderike Gud! Gi plass bare til dem som sannelig tror på denne Budbringeren, de som ikke er hyklere og ikke har egoistiske hensikter, og ikke retter ugrunnet mistro[40], men som heller oppfyller de

[40] Mistenksomhet er et slikt onde som brenner opp troen like fort som ilden sprer seg i tørt gress. Gud blir Selv fienden til den som viser mistro til Guds apostler, og er til enhver tid klar til å angripe ham. Gud viser Sine kjære en heder og ære hvis like ikke finnes. Når så jeg ble angrepet fra ulike hold, viste Gud meg den samme heder og ære. Han sa:

اِنِّیْ مَعَ الرَّسُوْلِ اَقُوْمُ وَاَلْوَمُ مَنْ یَّلُوْمُ وَ اُعْطِیْکَ مَا یَدُوْمُ. لَکَ دَرَجَةٌ فِی السَّمَآءِ وَ فِی الَّذِیْنَ هُمْ یُبْصِرُوْنَ. وَ لَکَ تُرٰی اٰیٰتٍ وَ نَهْدِمُ مَا یَعْمُرُوْنَ. وَ قَالُوْا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا. قَالَ اِنِّیْ اَعْلَمُ مَالَا تَعْلَمُوْنَ. اِنِّیْ مُهِیْنٌ مَنْ اَرَادَ اِهَانَتَکَ. لَا تَخَفْ اِنِّیْ لَا یَخَافُ لَدَیَّ الْمُرْسَلُوْنَ. اَتٰی اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ. بِشَارَةٌ تَلَقَّاهَا النَّبِیُّوْنَ. یَا اَحْمَدِیْ اَنْتَ مُرَادِیْ وَ مَعِیَ. اَنْتَ مِنِّیْ بِمَنْزِلَةِ تَوْحِیْدِیْ وَ تَفْرِیْدِیْ وَ اَنْتَ مِنِّیْ بِمَنْزِلَةٍ لَا یَعْلَمُهَا الْخَلْقُ. وَ اَنْتَ وَجِیْهٌ فِیْ حَضْرَتِیْ. اِخْتَرْتُکَ لِنَفْسِیْ. اِذَا غَضِبْتَ غَضِبْتُ وَ کُلَّمَا اَجْبَبْتَ اَجْبَبْتُ. اَتْرَکَ اللّٰهُ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ جَعَلَکَ الْمَسِیْحَ ابْنَ مَرْیَمَ. لَا یُسْئَلُ عَمَّا یَفْعَلُ وَ هُمْ یُسْئَلُوْنَ. وَ کَانَ وَعْدًا مَّفْعُوْلًا. یَعْصِمُکَ اللّٰهُ مِنَ الْعِدَا. وَ یَسْطُوْا بِکُلِّ مَنْ سَطَا. ذَالِکَ بِمَا عَصَوْا وَّ کَانُوْا یَعْتَدُوْنَ. اَلَیْسَ اللّٰهُ بِکَافٍ عَبْدَهٗ. یٰجِبَالُ اَوِّبِیْ مَعَهٗ وَ الطَّیْرُ. کَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَ رُسُلِیْ. وَ هُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَیُغْلَبُوْنَ. اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِیْنَ اتَّقَوْا وَّالَّذِیْنَ هُمْ مُّحْسِنُوْنَ. اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ. سَلَامٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِیْمٍ. وَامْتَازُوا الْیَوْمَ اَیُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ.

"Jeg står ved Min apostels side og straffer enhver som ønsker å ydmyke ham, og Jeg vil velsigne deg med det som vil vare for evig tid. Du besitter en opphøyet stilling i Himmelen og blant folk med fremsyn. Vi vil manifestere tegn for din skyld og tilintetgjøre hva de enn dikter opp." Og de sa: "Vil Du skape det som vil forårsake uro på den (jorden)? Han svarte: "Jeg besitter kunnskap om det dere ikke vet". "Visselig, Jeg vil vanære enhver som ønsker å vanære deg. Frykt ikke! Sannelig, ingen apostel har noe å frykte, for Jeg står ved deres side. En kjennelse fra Allah er gjort, så hast ikke. Gledelig nytt er meddelt apostlene. Å, min Ahmad! Jeg er tilfreds med deg, og du er med Meg. Du er Meg like verdifull som Min Enhet, og Min Eneståendehet. Du er tildelt en slik høy rang hos Meg, som mennesker ikke forstår. Du besitter høy rang i Mitt nærvær, og Jeg har utvalgt deg for Meg Selv. Når du er opprørt, er Jeg opprørt. Hva enn du elsker, elsker også Jeg. Allah har gitt deg forrang over enhver ting. All lovprisning tilkommer Allah som har utvalgt deg til å være Messias, sønn av Maria. Ingen kan stille spørsmål ved det Han utretter, mens enhver vil bli stilt til ansvar for sine handlinger. Dette er et løfte som er bestemt til å oppfylles. Allah skal beskytte deg mot dine fiender, og Han vil angripe enhver som går til angrep mot deg. Dette fordi de er trassige og overtredere. Er ikke Allah tilstrekkelig for Sin tjener? Å, fjell og alle fugler, opphøy og lovpris deres Herre med ham. Allah har bestemt at Han og Hans apostler skal beseire alle, og etter en kortvarig nedgang vil de seire. Visselig, Allah er med dem som er gudfryktige, og disse er de som handler godt. Sannelig, de som tror, er de som er høyt æret i Guds øyne. "Fred" vil være den velkomst de vil motta fra Sin nåderike Herre. Å, dere skyldige, adskill dere fra de rettroende på denne dag." (Overs. anm.)

krav som stilles av troen, og adlyder. Og de som i sine hjerter har ofret sine liv på Din vei. De som Du kjenner til, og som Du vet er fortapt i Din kjærlighet.
De som med lojalitet, respekt, og en tro med full overbevisning binder et kjærlig og trofast forhold til Din budbringer[41], Amin, å verdenenes Herre!

Jeg er blitt skjenket mange mektige gledelige budskap angående denne gravlunden. Gud har ikke bare sagt at den vil være himmelsk, men Han har også sagt:

أُنْزِلَ فِيهَا كُلُّ رَحْمَةٍ

Altså: "Enhver form for nåde er skjenket denne gravlunden, og det finnes ingen nåde som ikke vil bli de gravlagte til del." Slik har Gud gjennom *Wahi-e-Khafi*[42] beveget mitt hjerte til å stille noen krav til dem som skal gravlegges her. Bare de som på grunn av sin sannferdighet og fullkomne rettferdighet oppfyller alle krav, vil bli gravlagt her. Det er tre betingelser som alle er like vesentlige:

1) Jeg har donert det nåværende jordstykke som et bidrag fra meg. Men for å fullføre dette prosjektet, trengs det ytterligere jordområde som vil koste omtrent 1000 rupier. Trær skal plantes, slik at gravlunden vil være mer tiltalende, og en brønn skal også bygges. På den nordlige siden av gravlunden er det en innsjø, derfor må det bygges en bro som vil gjøre det enklere å komme fram til stedet. For å kunne dekke alle disse ulike utgiftene, trenger vi nærmere 2000 rupier. I alt behøver vi 3000 rupier for å kunne fullføre dette prosjektet.

   Den første betingelsen er: Enhver som ønsker å bli gravlagt her, må gi bidrag i samsvar med det han har råd til for å dekke disse utgiftene. Slike pengebidrag må kun mottas fra dem som ønsker å gravlegges her, og ingen andre. For øyeblikket kan disse bidragene leveres til vår respektable bror, Hadrat Maulavi Noor-ud-Din. Dog, om Gud vil, vil dette systemet bestå selv etter at vi alle har forlatt denne verden. Da vil det i så fall være behov for en Andjuman[43] som skal påse at pengene, slik Andjuman anser som passende, blir brukt til å publisere Islams budskap og spre sannheten om Guds enhet.

2) Den andre betingelsen er: Bare de av menighetens medlemmer vil bli gravlagt her, som etterlater seg et testamente hvor de godskriver en tiendedel av all sin arv til Ahmadiyya. Menigheten vil bruke disse pengene til å spre Islams budskap så vel som å utbre Koranens lære. De sannferdige og de som besitter fullkommen tro, vil kunne donere mer om de så skulle ønske det – men ikke mindre enn en tiendedel.

   Inntektene skal administreres av en Andjuman, som skal bestå av ærlige og lærde mennesker. De vil, ved hjelp av gjensidig rådslagning og etterfølgelse av retningslinjene nevnt her, kunne bruke inntektene til å spre Islam, viderebringe kunnskap om Den hellige Koranen, til publisering av religiøse verk og på religiøse

[41] Den utlovede Messias[as]. (Overs. anm.)
[42] Ikke-verbale åpenbaringer. (Overs. anm.)
[43] Et styre. (Overs. anm.)

lærere. Gud har lovet at Han vil la Ahmadiyya blomstre. Det forventes derfor at det vil være rikelig med fond til støtte for utbredelse av Islam.

Alle prosjekter som er knyttet til utbredelse av det islamske budskapet (det er for tidlig å gå inn på dette i detaljer), vil bli dekket av disse inntektene. Når en gruppe medlemmer av det styret som forvalter denne formuen, går bort, vil etterfølgerne være nødt til å fortsette med det samme arbeidet i henhold til Ahmadiyyas forskrifter. Således skal også de foreldreløse, fattige, og nykonverterte som ikke har god nok økonomi til å klare seg selv, støttes gjennom denne formuen. Det er også tillatt at disse verdiene økes gjennom handel.

Tro ikke at dette bare er fjerne antagelser – nei, det er heller viljen til den Allmektige, den mest suverene i himlene og på jorden. Hvor vil så pengene komme fra?
Og hvordan vil en slik menighet bli til, hvor en gruppe mennesker er villige til å utføre slike modige gjerninger for sin tro?
Dette er ikke de spørsmål som plager meg. Jeg er mer bekymret for at de som vil komme etter meg, vil snuble når de betros en slik stor sum penger, og at deres hjerter vil hige etter denne verden. Derfor ber jeg at måtte Ahmadiyya alltid være velsignet med slike bestyrere som vil strebe for sin Herre. Det vil være tillatt at de av dem som ikke har mulighet for å livnære seg, blir tildelt støtte slik at de kan få dekket sine utgifter.

3) Tredje betingelse er at en person som er lovet en grav i denne gravlunden, bør være rettferdig. Han bør avholde seg fra alle ikke-tillatte ting, og ikke hengi seg til avgudsdyrking eller *bid'at*[44] – han bør være en oppriktig og ærlig muslim.
4) Enhver rettferdig person som ikke eier noen egen formue, og ikke har muligheten til å bidra med økonomiske offer, kan likevel gravlegges her – hvis det er mulig å bevise at den avdødes liv kun var viet tro, og at han var rettroende.

INSTRUKSJONER

1. Enhver som oppfyller de ovenfor nevnte betingelsene, vil få sitt testamente iverksatt først etter sin død. Dog er det viktig at testamentet blir skrevet ned, og deretter betrodd det utvalgte styret i menigheten, i løpet av ens levetid. Dette fordi det er vanskelig å få nedskrevet alle testamentariske gaver når døden står for døren. De som da nedtegner et testamente i disse tider, hvor himmelske tegn og prøvelser er nær, vil være høyt verdsatt i Guds øyne når de nedskriver det i en tilstand av fred. Akkurat slik som en arvelaters formue høster evigvarende nytte, slik vil også den belønning han mottar være evigvarende. Likeledes vil hans arv betegnes som en *Khairat-e-Jariya*[45].

2. Hvis en person som er knyttet til de betingelsene som er nevnt tidligere, dør et sted langt fra Qadian, i en annen del av landet, bør hans etterlatte bringe vedkommendes lik

[44] Bid'at vil si å tilføye ikke-autoriserte fornyelser i troen. (Overs. anm.)
[45] Khairat-e-Jariya vil si en form for veldedighet eller annen velgjerning hvis virkning og belønning er evigvarende. (Overs. anm.)

til Qadian i en solid kiste.[46] Hvis en person som oppfyller alle de betingelsene og er berettiget en plass i denne gravlunden, dør før den er ferdig utbygget og beplantet, eller dør før broen tilknyttet den står ferdig etc., kan vedkommendes lik forvares i en kiste og gravlegges på nærmeste gravlund - for deretter å bringes til Qadian når gravlunden og alt arbeidet tilknyttet den står ferdig. Men det er ikke passende å grave opp lik som er begravd uten kiste.

La det bli klargjort: Det er Guds vilje at alle med en fullkommen tro skal bli gravlagt på ett sted, slik at de fremtidige generasjoner kan se dem på ett sted, og på denne måten fornye sin tro. I tillegg vil de edle handlinger de utførte for Guds skyld alene, være synlige for folk til evig tid.

Avslutningsvis ber jeg måtte Gud, den Opphøyde hjelpe enhver som er oppriktig i dette arbeidet, og skape i ham en begeistring for sin tro, og måtte enhver av dem møte døden i en slik tilstand hvor Allah er tilfreds med dem. Amen.

Det er viktig at ethvert medlem av min menighet som er blitt tildelt denne avhandlingen, formidler det videre til sine venner og om det er mulig, også publiserer og tar vare på den for fremtidige generasjoner. Motstandere bør også bli formidlet dette budskapet på passende vis. Vis utholdenhet ved ondskapsfulle ytringer, og bruk deres tid i bønn.

Vår kunngjøring til slutt er at all lovprisning tilkommer Allah, verdenenes Herre.

Den ydmyke forfatter,
som til stadighet er avhengig av Allah, det evigvarende Tilfluktsted,
Ghulam Ahmad,
måtte Allah tilgi og hjelpe ham.
20. desember 1905.

[46] For at ingen skal være tilbøyelig til å tro at denne gravlunden og forberedelsene for å fullføre den er bid`at, må det påminnes om at denne ordningen er foretatt på bakgrunn av guddommelig åpenbaring. Ingen må tro at man blir himmelsk bare ved å bli gravlagt på denne gravlunden. For det menes ikke at denne jorden kan gjøre noen himmelsk. Men Guds ord forteller at det er bare de himmelske som vil bli begravd her. (Forfatteren)

اَلَا اَے کہ ہُشیاری و پاک زاد — پئے حرصِ دُنیا، مدہ دیں بباد
بدیں دارِ فانی، دلِ خود مبند — کہ دارد نہاں، راہتش صد گزند
اگر باز باشد، ترا گوشِ ہوش — زِ گورت، ندائے در آید بگوش
کہ اَے طعمۂ من پس از چند روز — پئے فکرِ دُنیائے دُوں کم بسوز
ہراں کو، بدُنیائے دُوں مُبتلا است — گرفتارِ رنج و عذاب و عنا است
برَست آنکہ، بر مَوت دارَد نگاہ — بُریدہ زِ دُنیا، دو دیدہ براہ
سَفَر کردہ، پیش از سَفَر، سُوئے یار — کشیدہ زِ دُنیا، ہمہ رخت و بار
پئے دارِ عقبےٰ، کمر بستہ چُست — رہا کردہ، سامانِ ایں خانہ سُست
چو کارِ حیات است، کارِ نہاں — ہماں بہ، کہ دِل بگسلی زیں مکاں
جہنّم، کزو داد فُرقاں خبر — ہمیں حرصِ دُنیا است، جانِ پدر
چو آخر، زِ دُنیا سَفَر کردن است — چو روزے ازیں رہ گُذر کردن است
چرا، عاقلے دِل بہ بندد در آں — کہ ناگہ، وَزَد بر گُلِ اُو خزاں
بدیں قحبہ بستن دلِ خود خطا است — کہ ایں دُشمنِ دین و صدق و صفا است
چہ حاصل، ازیں دِلستانِ دو رنگ — کہ گاہے بصُلحت کُشَد، گہ بجنگ
چرا دِل نہ بندی، بداں دِلستاں — کہ مہرش رہانَد، زِ بندِ گراں
بِرَو، فکرِ انجام کُن، اَے غوی! — زِ سعدی شنَو، گر زِ من نشنوی

"عُروسی بَوَد نوبتِ ماتمت
اگر بر نکوئی بَوَد خاتمت"

Vær varsom! Å du som er årvåken og ren av natur
At du gjennom din grådighet for verden ikke ruinerer din tro.

Ikke knytt ditt hjerte til dette forgjengelige oppholdssted,
For under dets gleder ligger hundrevis av sorger.

Hvis du bare hadde full bevissthet
Ville du hørt stemmen fra graven si:

"Å mitt bytte om noen dager
Ikke vær plaget av bekymring for denne verdens anliggender."

Enhver som forfølger denne usle verden,
Lider av sorg, lidelse og motgang.

Befridd er han som stadig er oppmerksom på døden
Avsondret fra denne verden, hans øyne er festet mot
Den rette vei.

Selv før sin død starter han sin reise mot Gud
Skiller all sin taske og bagasje fra denne verden.

Spenner sitt belte for livet etter dette
Legger vekk alt som tilhører dette ubrukelige jordiske oppholdssted.

Dette livets anliggende er en forfengelig sak,
Det er bedre å trekke vekk ditt hjerte fra dette oppholdssted.

Mitt kjære barn! Helvete som Den hellige Koranen har gitt oss
budskap om,
Er ikke noe annet enn grådigheten for denne verden.

Siden man til slutt må si farvel til den;
Og siden du en dag må ta denne reisen.
Hvorfor skulle en vis mann binde sitt hjerte til en hage
Hvis blomster er utsatt for en brå knusende
Høst?

Å gi sitt hjerte til denne heksen er en feil,
For hun er en fiende av troen, sannheten og renhet.

Hva vil du oppnå fra denne falske kjære,
Som noen ganger ødelegger fredelig, og noen ganger
gjennom krig.

Hvorfor ikke bli forelsket i den Kjære
Hvis kjærlighet frigjør fra bindende lenker?

Gå, Å (du) likegyldige, og tenk på din ende!
Hør på Sa'di, hvis du ikke vil høre på meg:

”Tidspunktet for din død vil være en gledens stund for deg
Forutsatt at enden kommer (mens du er) i en tilstand av rettferdighet.”

Appendiks til ”Testamentet”

Det er noen viktige punkter vedrørende avhandlingen “Testamentet” som trengs å publiseres, og de er gitt under:

1. Inntil Andjuman Karpardaz Masaleh Qabristan[47] har annonsert at alle forberedelser er blitt fullbyrdet, kan ikke liket til den som har fulgt alle kravene i ”Testamentet”, bli gravlagt i gravlunden. Konstruksjonen av broen må fullføres, og andre forberedelser må være fullført, før en begravelse kan finne sted. Inntil den tid må liket begraves i forvaring i en solid kiste på en annen gravlund.
2. Enhver som hevder å følge alle kravene i ”Testamentet”, må skrive sine intensjoner idet han er klar og ved full bevissthet, og helsemessig frisk og oppegående. Det skal gjøres i nærvær av minst to pålitelige vitner. Den som testamenterer, må gjøre det tydelig at han etterlater seg 1/10 del av sin løse og faste eiendom til det formål som Ahmadiyya måtte ønske. Det er også viktig at denne avtalen kommer på trykk i minst to ulike aviser.
3. Det er påliggende at Andjuman ser til at testamentet tilfredsstiller både de rettslige og religiøse kravene, og gir den som testamenterer, et sertifikat med signatur og segl. Når det blir anmodet om begravelse på bakgrunn av de nedfelte lover og regelverk, må sertifikatet fremvises Andjuman. Andjuman vil velge når og hvor i gravlunden liket skal begraves, under tilsyn.

[47] Andjuman Karpardaz Masaleh Qabristan er et styre som er ansvarlig for å foreta beslutninger rundt arv og andre relaterte spørsmål med hensyn til Bashisti Maqbarah. Dette styret er også en del av Sadr Andjumann Ahmadiyya, som er hovedstyret til Ahmadiyya-menigheten. (Overs. anm.)

4. Utenom i eksepsjonelle tilfeller, fremlagt av Andjuman, skal ikke barn bli begravd i denne gravlunden. Dette fordi alle barn kommer til Paradiset. Heller ikke skal slekt og venner av den avdøde begraves her, hvis de ikke selv oppfyller alle de krav som er fremlagt i "Testamentet".

5. Liket til den som dør utenfor Qadian må ikke fraktes her uten en kiste. Andjuman bør få beskjed om dette formålet i hvert fall en måned i forveien, slik at hvis det er noen problemer, så har de tid til å løse dem, og gi tillatelse til en begravelse.

6. Hvis en person, måtte Gud forby, som etterkommer alle kravene fremlagt i "Testamentet", dør av pest, bør hans lik forvares i en solid kiste i opptil to år. Liket kan fraktes til Qadian først etter to år, og på en tid da pesten er forsvunnet både fra det stedet hvor personen døde, og fra Qadian.

7. Man må huske at det ikke er nok å testamentere 1/10 av ens løse og faste eiendom. Den som testamenterer, må også prøve sitt beste for å følge den islamske lære. Han bør strebe etter rettskaffenhet og renhet, og bør være en muslim som besitter sann tro på Guds enhet og på Hans Profeter, og heller ikke må han være en som krenker andre menneskers rettigheter.

8. Hvis en person som har testamentert en tiendedel av sin eiendom, skulle dø ved en ulykke, som f. eks drukning, eller at han dør i et annet land, slik at det er vanskelig å frakte liket hans til Qadian, er det viktig å huske at testamentet fortsatt vil være gyldig, og i Guds øyne vil det være som om han er gravlagt i denne gravlunden. Det kan lages, til minne for dem, en gravstein av enten murstein eller stein, med en passende inngravering hvor hendelsene er skrevet ned.

9. Andjuman, som er ansvarlig for innsamling av beløpene, skal ikke bruke dem til noe annet formål enn det Ahmadiyya tillater. Det viktigste formålet er å spre informasjon om Islam. Og Andjuman kan, ved enighet, også øke pengemengden gjennom handel.

10. Alle medlemmer av Andjuman skal være Ahmadi-muslimer. De bør være fromme av natur, og ærlige. Hvis det oppstår mistanke om at et medlem ikke er gudsfryktig, eller at han er uærlig, eller at han er en renkesmed og streber bare etter verdslige goder, skal han kastes ut av Andjuman øyeblikkelig, og erstattes med en annen.

11. Hvis det oppstår tvist om testamentert eiendom, skal alle omkostninger pådratt for å avklare det, dekkes av den testamenterte formuen.

12. Hvis en person som har undertegnet Testamentet, trekker seg fra det på grunn av sin svake tro, eller vender ryggen til Ahmadiyya, skal all hans formue tilbakebetales umiddelbart, selv om Andjuman på lovlig vis har eiendomsrett til den. Allah er ikke avhengig av noens formue. Ifølge Allah er en slik formue foraktelig og bør avvises.

13. Andjuman er en representant for Guds kalif. Det bør derfor holde seg unna all form for verdslig fordervelse, og dets handlinger bør være ærlige og rettferdige.

14. For å hjelpe og støtte Andjuman, vil det være tillatt å danne understøttende filialer av denne Andjuman i flere forskjellige land rundt om i verden. Om de er i et slikt land hvor det vil være vanskelig å frakte liket til utlandet, gis det tillatelse til å gravlegge den avdøde lokalt.

    For å kunne ta del i av disse velsignelser knyttet til denne planen, er det viktig at vedkommende før sin død lover bort en tiendedel av sin formue til dette systemet. Andjuman i hvert land vil være ansvarlig for formuen som kommer inn, og det beste ville være om den formuen ble brukt til å dekke religiøse behov i det aktuelle landet, men

det vil også være tillatt å bruke denne formuen til å dekke nødvendige behov i hovedkvarteret, Qadian.

15. Det er viktig at Andjumans hovedsete forblir i Qadian, da dette stedet er blitt velsignet av Allah. Det er også tillatt å bygge flere hus for å kunne dekke fremtidige behov.
16. Det bør til enhver tid være minst to medlemmer av Andjuman som har bred kunnskap om Den hellige Koranen og hadith. De bør også kunne mestre det arabiske språket og ha rikelig kunnskap om innholdet i menighetens litteratur.
17. Skulle en person, måtte Gud forby, som er en del av dette systemet, bli offer for spedalskhet, noe som vil føre til at hans kroppslige tilstand vil være meget ille, bør han ikke begraves i denne gravlunden. Hvis han har holdt ved testamentet, vil han fremdeles få status på lik linje med dem som er gravlagt her.
18. En person som ikke besitter noe løs eller fast formue, men om hvem det kan bevises at han er en rettskaffen dervisj som er gudsfryktig og oppriktig troende, og at han ikke er hyklersk, eller tilber denne verden, og har vært sann i sin lydighet, vil ved min tillatelse, eller etter en enstemmig tillatelse fra Andjuman, få en gravplass i denne gravlunden.
19. En person som blir fornektet på grunnlag av guddommelig åpenbaring, vil vi avvise en plass på gravlunden, selv om han presenterer sin testamenterte formue.
20. Allah har gjort et unntak for meg og min familie, men alle andre, det være seg mann eller kvinne, er underlagt disse lover og regler. Og den som klager over dette, vil være blant hyklerne.

Alle disse ovenfor nevnte betingelsene er bindende. Heretter vil bare de som oppfyller disse betingelsene, bli gravlagt i den himmelske gravlunden. Det er godt mulig at enkelte, som er offer for kynisme, vil motsette seg dette systemet, og dermed gjøre oss til et mål for sine anklager. De vil kanskje innbille seg at dette systemet er opprettet på basis av egoistiske formål, og de vil hevde at det er til stor skade for troen. Men husk! Dette er kun Gud, den Opphøydes verk. Han gjør det som behager Ham. Gjennom dette systemet har Han valgt å skille de troende fra hyklerne.

For vi har selv opplevd at de som er opplyst om dette guddommelige systemet, haster bekymret på leting etter muligheter for å raskest mulig kunne donere 1/10 av sin formue - om ikke enda mer, som de makter å ofre på Guds vegne. Og det er nettopp disse som er blant dem som setter et stempel på sin oppriktighet i troen. Allah sier:

[48]

"Tror menneskene at Jeg (Allah) vil bli tilfreds bare ved at de sier "Vi har trodd", og de ennå ikke er blitt prøvd. Denne prøvelsen er ingenting sammenliknet med det Den hellige Profetens[sa] tilhengere måtte gå igjennom. Gud prøvde dem med deres liv, og de var villige til å ofre det på Guds vei.

Det er absurd å akseptere at hvem som helst skal kunne få tillatelse til å bli gravlagt i denne gravlunden. Hvis det skulle være den rette måten å gjøre det på, hvorfor har da Gud til enhver tid satt mennesker på prøve? Dette har Han gjort slik at Han kan skjelne mellom de onde og de gode. Slik gjør Han det også nå.

[48]"Alif Lâm Mîm (Jeg er Allah, den Allvitende). Tror menneskene at de vil bli latt i fred, fordi de sier: "Vi tror, når de ikke er blitt prøvd?"
(Den hellige Koranen, Al-'Ankabùt 29:2-3) (Overs. anm.)

På Den hellige Profetens[sa] tid ble de troende også satt på små prøvelser. For eksempel var det slik at hvis noen skulle søke råd hos Den hellige Profeten[sa], skulle vedkommende bringe en gave til ham[sa]. Dette ble for hyklerne en prøvelse. Vi merker selv at også denne tidens prøvelser vil bli bestått av de oppriktige og fromme - de som setter troen over det verdslige. Dermed er det nettopp de som på en oppriktig måte oppfyller "ba'iat-kravene" og således beviser sin sannferdighet. Det er ingen tvil om at dette systemet er brysomt for hyklerne, og nettopp gjennom dette vil deres hykleri bli blottlagt.

Slike, det være seg mann eller kvinne, skal slett ikke etter sin død begraves i denne gravlunden.

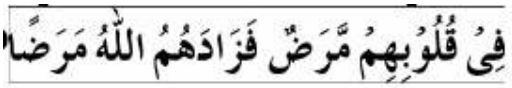
فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا [49]

Men de av dere som tar ledelse i denne sammenheng, vil være blant de rettferdige, og de vil være evige mottagere av Guds velsignelser.

Til slutt er det viktig å påminne om at trengslenes dager er nær, og et voldsomt jordskjelv er i vente. Et jordskjelv som vil endevende denne jorden. Bare de som beviser at de har gitt avkall på denne verden før straffen finner sted, vil bli ansett som oppriktige troende i Guds øyne - og disse vil adlyde mine instruksjoner. I Hans protokoll vil de bli oppført blant de aller første og aller fremste.

Og jeg snakker sant når jeg sier: Den tid er nær da en hykler vil angre på at hans kjærlighet til denne verden var så stor at den gjorde ham blind og han overså dette påbudet. I straffens time vil han hulke i dyp sorg og si: "Akk, om jeg bare hadde gitt all min eiendom ut for Guds sak, både løs og fast, og unngått denne straffen." Husk at det da er for sent. Da vil verken troen eller almissen være til noen nytte.

Hør her: Jeg advarer dere mot en forestående straff, som er meget nær. For deres egen del, skynd dere å samle inn deres formue, slik at den vil komme til deres nytte på den dagen.

Jeg ønsker ikke å ta ifra dere deres eiendom med den hensikt å gjøre den til min egen, men dere bør selv, for å spre troen, overlate deres eiendom til en Andjuman, for slik vil dere kunne oppnå det himmelske liv. Det vil være mange som vil ignorere mine bud på grunn av sin kjærlighet til denne verden, men de bør ha i minne at de ganske snart vil forlate denne verden. Og når de ånder sitt siste åndedrag, vil de si:

هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَ صَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ [50]

Fred være over dem som følger veiledningen

Den ydmyke forfatter,

[49] "I deres hjerter er det en sykdom, og Allah har latt deres sykdom tilta..."
(Den hellige Koranen, Al-Baqarah 2:11.) (Overs. anm.)
[50] "... Dette er hva den Nåderike har lovet, og sendebudene talte sannhet."
(Den hellige Koranen, Yasin 36:53) (Overs. anm.)

Mirza Ghulam Ahmad[as],

sendt fra Gud som Den utlovede Messias.

6. januar, 1906.

I Allahs Navn, den mest Nåderike, den evige Barmhjertige.
Vi lovpriser Ham, og nedkaller velsignelser over Hans edle Sendebud.

Referat fra Andjumans første møte den 29. januar 1906, Madjlis Mu´tamadin, Sadr Andjuman Ahmadiyya Qadian.

Deltakere på møtet:

1. Hadrat Maulawi Noor-ud-Din Sahib – President
2. Khansahib Muhammad Ali Khan Sahib
3. Sahibzada Bashir-ud-Din Mahmood Ahmad Sahib
4. Maulawi Syed Muhammad Ahsan Sahib
5. Khawaja Kamal-ud-Din Sahib
6. Dr. Syed Muhammad Hussain Sahib – Møtesekretær

Det var noen viktige instruksjoner og avgjørelser som måtte foretas, og siden det ikke var nok tid til å informere menighetens medlemmer utenfor Qadian, ble møtet igangsatt med Den utlovede Messias' tillatelse.

Følgende saker ble ordnet:

1. Det ble vedtatt å godkjenne manuskriptet til det foreslåtte testamentskjemaet.

2. Det ble vedtatt å publisere 800 kopier av manuskriptet på nåværende tidspunkt. Manuskriptet bør også komme på trykk i Al-Hakam og i Badr[51].

3. Det ble vedtatt at følgende instruksjoner skal følges av dem som skriver testamentet, og at disse instruksjonene skal trykkes under testamentskjemaet:

> a) Hvis det trengs, kan testatoren be om det originale testamentskjemaet og kopiere det på solide og blanke ark og deretter utfylle de tomme feltene selv.
>
> b) Hvert enkelt testamente bør registreres. Arvinger til testatoren, eller andre som tar del i dette systemet, underskriver som vitner så langt det lar seg gjøre. I tillegg bør også to respektable personer i området underskrive som vitner.
>
> c) Testatorene og de som avlegger vitnesbyrd, enten de er lese- og skrivekyndige eller analfabeter, skal sammen med signatur eller sitt segl også påsette sitt fingeravtrykk. De som kan lese og skrive, bør i tillegg signere. Menn bør bruke sin tommelfinger på venstre hånd, og kvinner på høyre hånd.
>
> d) Hvis en testator er skrivekyndig, bør han skrive testamentet med sine egne hender.

[51] To av menighetens aviser.

e) Testamentet trenger ikke å skrives på offisielt statlig papir.

f) Hvis en testator trenger rettsmessig råd og veiledning på grunn av spesielle omstendigheter, kan vedkommende kontakte Andjumans rettslige rådgivere per brev.

4. Om jordeiere i Punjab-provinsen støter på noen problemer, rådes de til å donere den summen de har fastsatt i sitt testamente, mens de ennå er i live. Har de noen arvtagere, må deres underskrifter være med på et dokument som bekrefter deres samtykke, dersom det er påkrevd. Også dette dokumentet må registreres.
Hvis man så kjøper nye landområder etter dette, gjelder den samme prosedyren for disse.

5. Oppstår det vanskeligheter med å utføre donasjonen, slik det er nevnt i punkt 4, bør eiendommen takseres eller selges. Det beløpet som de får på takseringen / eller av salget, skal de overføre til Madjlis Karpardaz Masalih Qabristan. I dette tilfelle skal de følge den samme prosedyren for hvilken som helst ny eiendom taksert fra tid til annen.

6. De som ikke eier noe, men har en eller annen form for inntekt, skal overføre minst 1/10 del av den månedlige inntekten til Andjuman. Hvis de i tillegg også donerer andre beløp regelmessig, kan de inkludere disse i denne tiendedelen. De kan også velge å gi denne donasjonen separat, avhengig av hva de ønsker.
Hvis de vil inkludere sin regelmessige donasjon i denne tiendedelen, bør de fortsette å gi donasjon på vanlig måte. De kan da trekke fra donasjonsbeløpet fra tiendedelen, og sende resterende til Finanssekretæren i Madjlis Karpardaz Masalih Qabristan. Ved andre spørsmål angående dette, kan man henvende seg til sekretæren ved denne Madjlisen.
Likevel må det testamenteres at etter ens død, vil Andjuman motta minst en tiendedel av den etterlatte formuen.

   NB:
   a) De som ønsker noen dokumenter, eller trenger rettsmessig rådgivning angående testamentsystemet, kan ta kontakt via brev med Madjlis Karpardaz Masalih Qabristan, før de testamenterer.

   b) Under spesielle omstendigheter kan forholdene avgjøres gjennom brevveksling med Madjlis Mu`tamidin.

7. Ethvert beløp som er innsendt som donasjon til gravlunden eller er sendt inn på bakgrunn av testamentet, må kun sendes til: Finanssekretæren, Madjlis Kaarpardaaz Masaalih Qabristaan, og ikke på noe annet navn eller til noen andre personer eller til en annen adresse.

Den ydmyke,
Muhammad Ali, Sekretær, 29. januar 1906.
Noor-ud-Din, 1. juli 1906

Signert
Mirza Ghulam Ahmad
(Den utlovede Messias og Mahdi[as])

INDEX

A

Abu Bakr Siddiq[ra]
Første kalif av Den hellige Profeten[sa]

Advarer

Al-Hakm
Blad utstedt av Ahmadiyya-menigheten

Allah (Gud)

Al-Wasiyyat (`Testamentet`)

Andjuman
Det administrative styret av Ahmadiyya-menigheten

Andjuman Karpardaz Masaleh Qabristan
Det administrative styret, som er en del av Sadr Andjuman Ahmadiyya

Appendiks
Viktige punkter vedrørende ” Testamentet”

Arabisk

B

Badr
Blad utstedt av Ahmadiyya-menigheten

Bahishti Maqbarah
Himmelsk gravlund, dedikert for de fromme medlemmene av Ahmadiyya-menigheten

Ba'iat
Troskapsløftet

Brahin-e-Ahmadiyya
Første boken skrevet av Den utlovede Messias [as]

Bønn

D

Dommedagen

Den hellige Profeten[sa]

Den utlovede Messias[as]

Den hellige Koranen

E

Eiendom

G

Gudfryktighet (Taqwah)
Taqwah vil si slikt et sterkt og ekte kjærlighetsforhold til Gud hvor man av frykt for miste Hans kjærlighet, hele tiden forsøker å unngå å begå feilgrep. Man følger de retningslinjene Han har satt, kun for å glede Ham, og slik være mottaker av Hans kjærlighet.

H

Hadrat Mirza Ghulam Ahmad[as]
(Den utlovede Messias og Mahdi [as])

J

Jesus (Isa[as])

K

Kalif

Kanaan

Koran vers:
Al-Ankabut, sura 29, vers 2-3, 41
Al-A`raf, sura 7, vers 26,19
Al-Baqarah, sura 2, vers 11, 42
Àl-e-Imran, sura 3, vers 111, 16
Al-Fatihah, sura 1, vers 6 -7
Al-Ma`idah, sura 5, vers 118, 18
Al-Mujadalah, sura 58, vers 22, 5
Al-Nùr, sura 24, vers 56, 6
Yâsin, sura 36, vers 53, 43

M

Manifestasjon

Maulawi Abdul Karim sahib
Den ulovede Messias'[as] disippel

Maulawi Noor-ud-Din Sahib
Første kalif av Den ulovede Messias [as]

Moses [as]

P

Profeti

Profetdømme

Profet

Punjab (India)

Q

Qadian (India)
Hovedkvarteret til Andjuman

S

Satan

Sunnatullah
Den guddommelige handlemåte

T

Testament

Testator (Musi)

Toraen

U

Ummati og Nabi
To betegnelser som er anvendbare om sanne troende

Urdu

V

Verden

Å

Åpenbaring

(Baksiden av boken)

The booklet Al-Wasiyyat (Urdu) written in 1905, by Hadrat Mirza Ghulam Ahmad of Qadian (1835 – 1908), The Promised Messiah and Mahdi, gives the glad tidings of the second manifestation of Divine grace in the form of Khilafat and details the institution of the grand scheme of making a testamentary disposition for the cause of Islam and the establishment of a graveyard named as the Bahisti Maqbarah (the graveyeard of those who are in the eyes of God worthy of Heaven).

It was rendered into English and was first published under the title "The Will" in Pakistan. Since then many editions were published in different parts of the world. This is a Norwegian translation.